

Hoofdstuk 3

Privé-vervoer

Voor vervoersvoorzieningen die nodig zijn om u in het dagelijks leven vrij te kunnen bewegen (leefvervoer) kunt u aankloppen bij de gemeente.

Leefvervoer

Om deel te kunnen nemen aan het leven tussen de mensen, moet u zich kunnen verplaatsen. Boodschappen doen, op bezoek gaan, een avondje uit, op reis met het hele gezin of gewoon een ommetje maken. Hebt u hulpmiddelen, aanpassingen of voorzieningen op maat nodig om dat voor elkaar te krijgen, dan kunt u bij de gemeente aankloppen voor een verstrekking of een vergoeding vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

De gemeente beoordeelt eerst uw volledige mobiliteitsbehoefte van u en uw gezin. Daarna bekijkt de gemeente wat u zelf kunt doen of wat u kunt regelen met de mensen in uw omgeving. Als dat onvoldoende is om gewoon, net als ieder ander, mee te doen in de samenleving, dan is de gemeente verantwoordelijk voor aanvullende vervoersvoorzieningen.

Vervoersvoorziening

Vervoer in de vrije tijd, bijvoorbeeld naar supermarkt of familie, kunt u aanvragen bij het Wmo-loket van uw gemeente. Of u een vervoersvoorziening krijgt, of er medische keuring nodig is en welke eigen bijdrage u moet betalen kan per gemeente verschillen.

Wilt u een andere voorziening dan de gemeente u aanbiedt? Dan moet u zelf beargumenteren waarom u die nodig hebt. Een onafhankelijke clientondersteuner, zoals MEE en Zorgbelang Brabant (zie hoofdstuk Inleiding, pagina 2) kan u helpen bij het aanvragen van een vervoersvoorziening.

Soorten voorzieningen

De gemeente heeft drie soorten voorzieningen:

- Collectieve voorzieningen zoals groepsvervoer in een taxi of busje. Meer informatie over **leerlingenvervoer** zie hoofdstuk 6 Vervoer van en naar werk of opleiding, pagina 12.
- Individuele voorzieningen zoals een aangepaste auto in bruikleen, een handbike of scootmobiel, een aangepaste fiets;
- Aanvullende voorzieningen zoals een vergoeding voor het aanpassen van uw eigen auto, een kilometer- of taxikostenvergoeding, of een vergoeding van rijlessen of accessoires als een krukkenhouder. Vaak geldt hiervoor een maximumbedrag per jaar.

Zie ook hoofdstuk 2 Openbaar Vervoer en andere vervoersvoorzieningen, pagina 3, Taxibus en Valys en hoofdstuk 7 Autoaanpassingen, pagina 13.

Individuele en aanvullende voorzieningen

Als dit collectieve vervoer niet voldoet, komt u in aanmerking voor individuele maatwerkvoorzieningen. U kunt hierbij aan allerlei hulpmiddelen, aanpassingen en voorzieningen denken zoals een scootmobiel, een aangepaste fiets, een gemotoriseerde step, een Segway, een gehandicaptenvoertuig zoals een Canta of een Arola of aanpassingen aan uw auto (zie hoofdstuk 7 Autoaanpassingen, pagina 13). Die voorziening moet dan wel compleet zijn, dus inclusief accu's en stalling. Vaak moet u wel zelf zorgen voor het onderhoud en komen de kosten voor het opladen van de accu's voor uw eigen rekening.

De gemeente kiest altijd voor de goedkoopste optie zolang die voldoet aan de eisen. Het komt daardoor maar zelden voor dat de gemeente een aangepaste auto of rolstoelbus verstrekt of met een kilometervergoeding over de brug komt. Toch, als dat de enige adequate oplossing is voor u om volwaardig mee te doen in de samenleving, zal de gemeente die voorzieningen wel degelijk moeten verstrekken. De gemeente kan dus niet bij voorbaat zeggen dat ze 'dat niet doet'. De gemeente mag aan volwassenen een eigen bijdrage vragen voor vervoersvoorzieningen. Bij kinderen onder de achttien jaar mag dat niet.